

menter, ved udsendelsen af beretningerne I—XI med bilag har tilendebragt de undersøgelser, denne i henhold til det givne kommissorium har fundet nødvendige til bedømmelse af, hvorvidt der måtte være grundlag for at drage ministre og andre særlig ansvarlige til ansvar i anledning af deres virksomhed under den tyske besættelse.

Hvad angår de for kommissionen foreliggende tyske dokumenter, hvortil tilladelse til offentliggørelse endnu ikke foreligger, mener kommissionen at kunne udtale, at der intet heri forefindes, der vil kunne give yderligere bidrag til bedømmelsen af, hvorvidt der måtte have været grundlag for at drage daværende justitsminister Thune Jacobsen til ansvar for hans embedsvirksomhed under besættelsen“. (F. sp. 5050).

Henvendelsen blev derefter — bilagt kommissionens udtalelse — tilstillet *udvalget for andragender*, der i en beretning af 6. oktober 1952 (B. sp. 2567) udtaler:

„Udvalget har behandlet det af landsretssagfører K. L. Thoft på rigspolitichef Thune Jacobsens dødsbo og hans efterladte hustru og søns vegne indsendte andragende dels vedrørende en erstatning til afdødes efterladte, dels vedrørende en udtalelse angående afdødes embedsførelse.

Udvalget har ikke på nuværende tidspunkt ønsket at foretage nogen indstilling vedrørende disse spørgsmål, idet det må anses for rimeligt, at de først finder deres afgørelse, når den parlamentariske kommission har afsluttet sit arbejde.“

VI. Valg til kommissioner og hverv.

Hvor ikke andet i det enkelte tilfælde er anført, er valgene foretaget af det i grundlovens § 45 nævnte stående fællesudvalg, valgt i henhold til folketingets forretningsorden § 7, stk. 2, og landstingets forretningsorden § 9, stk. 2. (se side 29 og 30).

1. Valg af 16 medlemmer med stedfortrædere til det udenrigspolitiske nævn (nedsat i henhold til § 1 i lov nr. 137 af 13. april 1923).